

3937135 ENTM/M : สาขาวิชา : เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม

: วท.ม. (เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม)

คำสำคัญ : ความเต็มใจที่จะจ่าย /ทรัพยากรปะการัง /อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด

ฉวีวรรณ สุขมงคลรัตน์: ความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด (WILLINGNESS TO PAY FOR THE UTILIZATION OF CORAL RESOURCE ON TOURISM : A CASE STUDY OF KO CHANG NATIONAL PARK IN TRAT PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ศัญชัย สุนทิพันธ์วิหาร, วท.ม., สยาม อรุณศรีมรกต, วท.ม., คณัย ไทพาณิชย์, ศศ.ม., 215 หน้า ISBN 974-664-232-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังด้านการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่าย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังด้านการท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด โดยวิธีวิจัยเชิงสำรวจ จากนักท่องเที่ยวที่เข้าไปชมปะการัง 103 ราย นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เข้าไปชมปะการัง 109 ราย ผู้ประกอบการที่ให้บริการอุปกรณ์และ/หรือเรือเพื่อชมปะการัง 22 ราย ผู้ประกอบการที่ไม่ได้ให้บริการอุปกรณ์และ/หรือเรือเพื่อชมปะการัง 24 ราย และประชาชนทั่วไป 206 ราย เพื่อศึกษาความเต็มใจที่จะจ่าย ด้วยวิธีต้นทุนการเดินทาง (Travel Cost Method) และวิธีสำรวจ (Contingent Valuation Method) และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ได้ผลการศึกษาดังนี้

ความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังในปัจจุบันเมื่อคิดด้วยวิธี TCM มีมูลค่า 219,808,391 บาท/ปี และเมื่อคิดด้วยวิธี CVM มีมูลค่า 1,026,027,000 บาท/ปี โดยมีมูลค่ารวมทางเศรษฐกิจเท่ากับ 7,185,500,182 บาท/ปี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน คือ รายได้เฉลี่ย และทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังและความเต็มใจที่จะจ่าย ส่วนปัจจัยอายุมีความสัมพันธ์เชิงลบ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อจะใช้ในอนาคต คือ อายุ รายได้เฉลี่ย ต้นทุนการเดินทางที่รวมค่าของเวลา ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง และทัศนคติ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการคงอยู่ต่อไป คือ รายได้เฉลี่ย ความถี่ในการมาเที่ยว ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง ส่วนปัจจัยระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวทางในการกำหนดอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมเพื่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังด้านการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด คือ ควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าไปชมปะการังและนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เข้าไปชมปะการังไม่น้อยกว่า 52.92 และ 60.62 บาท/ครั้ง ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ให้บริการและผู้ประกอบการที่ไม่ให้บริการอุปกรณ์และ/หรือเรือเพื่อชมปะการัง ควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมไม่น้อยกว่า 3,398.28 และ 757.48 บาท/ปี ตามลำดับ และสำหรับประชาชนทั่วไป ควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมไม่น้อยกว่า 128.55 บาท/ปี